

Hartelijk dank voor de uitnodiging om hier vandaag te zijn en te reageren op de resultaten van het abortus onderzoek. Om een discussie te openen, is het altijd goed naar de feiten te kijken.

Belangrijke conclusies: Er is draagvlak voor alternatieven, voor onafhankelijke voorlichting, goede registratie en aandacht voor fysieke en psychosociale gevolgen.

Over abortus leven beelden die niet overeen komen met de feiten: het gaat om gehandicapte kinderen, vrouwen kiezen ervoor na verkrachting, het betreft 1 op de 500-1000¹ zwangerschappen enzovoort. In werkelijkheid is dit heel anders. Het nu uitgevoerde onderzoek bevestigt de kloof tussen beeld en praktijk.

Naast een bedenktijd van 5 dagen vooraf is er nu een marginale, administratieve toetsing achteraf. Onbekend blijft of de vrouw weloverwogen en met kennis van alle mogelijkheden gekozen heeft, zonder druk of dwang van anderen of om financiële redenen. Ik ben blij dat samenlevingsbreed de roep klinkt om een betere registratie en onafhankelijke voorlichting bij twijfelende vrouwen.

De noodsituatie ligt niet vast in de wet. Opvallend in het onderzoek is dat er toch brede, algemeen gedeelde opvattingen zijn over noodsituaties. Abortus bij een niet-levensvatbaar kind kan op veel meer instemming rekenen dan abortus dan bij een compleet gezin. Hier ligt een belangrijk aangrijpingspunt voor de hulpverlening aan vrouwen: er zijn noodsituaties die op te lossen zijn (geen woonruimte, financiële problemen, geen afgeronde opleiding). Daar kunnen we ons hard voor maken!

Het is gangbaar en professioneel om bestaande praktijken en wetgeving te evalueren. Niet alleen voor vrouwen, huisartsen of abortusklinieken, maar ook voor de wetgever zelf. Die heeft een wet aangenomen met een bepaalde bedoeling. En moet toetsen of die bedoeling tot z'n recht komt.

Voorkomen is beter dan genezen. Ik roep 3 partijen op hun verantwoordelijkheid te nemen in het voorkómen van abortus: ik kijk hierbij naar 1) huisartsen, 2) naar FIOM en SIRIZ, en ook 3) de politiek. Stemt de politiek in met de huidige praktijk of moeten we terug naar de bedoeling van de wet? Het geaborteerde kind kan niet meer spreken, de moeder zwijgt uit schaamte, schuldgevoel of omdat ze het zo snel mogelijk wil vergeten. En het voorkómen van abortussen past niet in het business-model van abortusklinieken. Juist daarom ligt er zo'n belangrijke rol voor deze 3 partijen!

We leven in een land waarin 1 op de 6 zwangerschappen wordt afgebroken. De Amerikaanse beweging feminists for life zegt het terecht en kernachtig: women deserve better than abortion - vrouwen verdienen beter dan abortus. Ook de NPV wil 100% achter moeders staan. Omdat zij én hun kind beter verdienen dan abortus!

---

¹ Onderzoek NPV (2014) onder ruim 5000 Nederlanders